Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 5. decembra 2024*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Postopek za evropski plačilni nalog – Uredba (ES) št. 1896/2006 – Evropski plačilni nalog, ki je razglašen za izvršljivega – Vročanje sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah – Uredba (ES) št. 1393/2007 – Neobstoj veljavne vročitve, ugotovljen med izvršbo – Nacionalna ureditev, ki določa pravno sredstvo, ki toženi stranki omogoča, da predlaga razglasitev ničnosti evropskega plačilnega naloga – Pravne posledice – Obveznost sodišča, ki obravnava zadevo, da razglasi ničnost evropskega plačilnega naloga“

V zadevi C-389/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Amtsgericht Wedding (okrajno sodišče Berlin-Wedding, Nemčija) z odločbo z dne 19. maja 2023, ki je na Sodišče prispela 27. junija 2023, v postopku

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

proti

Oranzherii Gimel II EOOD,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi F. Biltgen (poročevalec), predsednik prvega senata v funkciji predsednika drugega senata, M. L. Arastey Sahún, predsednica petega senata, in J. Passer, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH W. Kreuzer in F. Sturm, Rechtsanwälte,

– za Oranzherii Gimel II EOOD W. Hoffmann, Rechtsanwalt,

– za Evropsko komisijo S. Noë in J. Vondung, agenta,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (UL 2006, L 399, str. 1) in Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih in gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL 2007, L 324, str. 79).

2 Ta predlog je bil vložen v sporu med Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, družbo z omejeno odgovornostjo s sedežem v Nemčiji, in Oranzherii Gimel II EOOD (v nadaljevanju: Oranzherii), enoosebno družbo z omejeno odgovornostjo s sedežem v Bolgariji, v zvezi z izvršitvijo evropskega plačilnega naloga.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba št. 1896/2006

3 V uvodnih izjavah 9, 10, 24 in 26 Uredbe št. 1896/2006 je navedeno:

„(9) Namen te uredbe je z uvedbo postopka za evropski plačilni nalog poenostaviti, pospešiti in zmanjšati stroške sodnih postopkov v čezmejnih zadevah v zvezi z nespornimi denarnimi zahtevki ter dopustiti prosti pretok evropskih plačilnih nalogov v vseh državah članicah z določitvijo minimalnih standardov, katerih upoštevanje povzroči nepotrebnost vseh vmesnih postopkov v državi članici izvršbe pred priznanjem in izvršbo.

(10) Postopek, uveden s to uredbo, bi moral biti za tožečo stranko dodatno in neobvezno sredstvo, ki ji dopušča, da uporabi postopek, ki ga predvideva nacionalno pravo. Ta uredba ne nadomešča in ne usklajuje obstoječih mehanizmov za izterjavo nespornih zahtevkov v skladu z nacionalnim pravom.

[…]

(24) Pravočasen ugovor bi moral zaključiti postopek za evropski plačilni nalog in privesti do neposrednega prehoda zadeve na običajni civilni postopek, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se postopek v tem primeru zaključi. Za namene te uredbe se pojma običajni civilni postopek ne bi smelo nujno razlagati v smislu nacionalne zakonodaje.

[…]

(26) Sodne takse iz člena 25 ne bi smele na primer vključevati odvetniških stroškov ali stroškov vročanja pisanj s strani subjekta, ki ni sodišče.“

4 Člen 1 te uredbe določa:

„1. Namen te uredbe je:

(a) z uvedbo postopka za evropski plačilni nalog poenostaviti, pospešiti in zmanjšati stroške sodnih postopkov v čezmejnih zadevah v zvezi z nespornimi denarnimi zahtevki;

in

(b) dopustiti prosti pretok evropskih plačilnih nalogov v vseh državah članicah z določitvijo minimalnih standardov, katerih spoštovanje povzroči, da postanejo nepotrebni vsi vmesni postopki, ki bi jih bilo treba opraviti v državi članici izvršbe pred priznanjem in izvršbo.

2. Ta uredba tožeči stranki ne preprečuje, da bi vložila zahtevek v smislu člena 4 v okviru nekega drugega postopka v skladu s pravom ene od držav članic ali s pravom Skupnosti.“

5 Člen 12 navedene uredbe, naslovljen „Izdaja evropskega plačilnega naloga“, v odstavkih 3 in 5 določa:

„3. V evropskem plačilnem nalogu se toženo stranko pouči o možnosti, da:

(a) tožeči stranki plača znesek iz naloga;

ali

(b) v roku 30 dni po dnevu, ko mu je bil nalog vročen, pošlje ugovor na sodišče izvora.

[…]

5. Sodišče zagotovi, da se nalog toženi stranki vroči v skladu z nacionalnim pravom na način, ki izpolnjuje minimalne standarde iz členov 13, 14 in 15.“

6 Člen 13 iste uredbe, naslovljen „Vročitev z dokazilom o prejemu s strani tožene stranke“, določa:

„Evropski plačilni nalog se lahko toženi stranki vroči v skladu z nacionalnim pravom države, v kateri se mora opraviti vročitev, na enega izmed naslednjih načinov:

(a) z osebno vročitvijo s potrdilom o prejemu, ki vključuje datum prejema in ga podpiše tožena stranka;

(b) z osebno vročitvijo, ki jo potrjuje dokument, podpisan s strani pristojne osebe, ki je opravila vročitev, z navedbo, da je tožena stranka prejela pisanje ali da je brez ustreznega razloga zavrnila njegov sprejem, ter z navedbo datuma vročitve;

(c) z vročitvijo po pošti s potrdilom o prejemu, ki vključuje datum prejema ter ga tožena stranka podpiše in vrne;

(d) z vročitvijo v elektronski obliki, kot je na primer telefaks ali elektronska pošta, s potrdilom o prejemu, ki vključuje datum prejema in ga podpiše in vrne tožena stranka.“

7 Člen 14 Uredbe št. 1896/2006, naslovljen „Vročitev brez dokazila o prejemu s strani tožene stranke“, določa:

„1. Evropski plačilni nalog se toženi stranki lahko vroči v skladu z nacionalnim pravom države, v kateri se mora opraviti vročitev, tudi na enega od naslednjih načinov:

(a) z osebno vročitvijo na osebnem naslovu tožene stranke osebam, ki s toženo stranko živijo v istem gospodinjstvu ali so tam zaposlene;

(b) v primeru samozaposlene tožene stranke ali pravne osebe z osebno vročitvijo v poslovnih prostorih tožene stranke osebam, ki so zaposlene pri toženi stranki;

(c) z oddajo naloga v poštni nabiralnik tožene stranke;

(d) z deponiranjem naloga na poštnem uradu ali pri pristojnem javnem organu in oddajo pisnega obvestila o tem deponiranju v poštni nabiralnik tožene stranke, če pisno obvestilo jasno označuje naravo pisanja kot sodnega pisanja ali pravni učinek pisnega obvestila kot opravo vročitve in začetek teka rokov;

(e) s poštno vročitvijo brez dokazila iz odstavka 3, če ima tožena stranka svoj naslov v državi članici izvora;

(f) v elektronski obliki z avtomatično potrditvijo dostave, če je tožena stranka to metodo vročanja vnaprej izrecno sprejela.

2. Za namene te uredbe je vročanje po odstavku 1 nedopustno, če obstojijo kakršni koli dvomi glede naslova tožene stranke.

3. Vročitev po odstavku 1(a) do (d) se potrdi:

(a) z dokumentom, podpisanim s strani pristojne osebe, ki je opravila vročitev, z navedbo:
(i) uporabljenega načina vročitve,

in
(ii) datuma vročitve,

in
(iii) če je bil nalog vročen drugi osebi namesto toženi stranki, imena te osebe in njenega razmerja do tožene stranke

ali

(b) za namene odstavka 1(a) in (b) s potrdilom o prejemu s strani osebe, ki ji je bilo pisanje vročeno.“

8 Člen 15 te uredbe, naslovljen „Vročitev zastopniku“, določa:

„Vročitev po členu 13 ali 14 se lahko opravi tudi zastopniku tožene stranke.“

9 Člen 16 navedene uredbe, naslovljen „Ugovor zoper evropski plačilni nalog“, določa:

„1. Tožena stranka lahko vloži ugovor zoper evropski plačilni nalog pri sodišču izvora na standardnem obrazcu F, kot je določen v Prilogi VI, ki ga prejme skupaj z evropskim plačilnim nalogom.

2. Ugovor se pošlje v 30 dneh od vročitve naloga toženi stranki.

[…]“

10 Člen 18 iste uredbe, naslovljen „Izvršljivost“, določa:

„1. Če v roku iz člena 16(2), vendar ob upoštevanju primernega obdobja za zagotovitev zadostnega časa za dospetje ugovora, pri sodišču izvora ni bil vložen ugovor, sodišče izvora z uporabo standardnega obrazca G, kot je določen v Prilogi VII, nemudoma razglasi evropski plačilni nalog za izvršljiv. Sodišče preveri datum vročitve.

2. Brez poseganja v odstavek 1 formalne zahteve za izvršljivost ureja pravo države članice izvora.

3. Sodišče pošlje izvršljivi evropski plačilni nalog tožeči stranki.“

11 Člen 26 Uredbe št. 1896/2006, naslovljen „Razmerje do nacionalnega procesnega prava“, določa:

„Vsa procesna vprašanja, ki v tej uredbi niso posebej obravnavana, ureja nacionalno pravo.“

12 Člen 27 te uredbe določa:

„Ta uredba ne vpliva na uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah [UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 227].“

Uredba št. 1393/2007

13 Člen 1(1) Uredbe št. 1393/2007 določa:

„Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, kadar je treba poslati sodno ali izvensodno pisanje iz ene države članice v drugo državo članico z namenom vročitve v slednji državi članici. Ne uporablja se zlasti za davčne, carinske ali upravne zadeve ali za odgovornost države za dejanja in opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti (‚*acta iure imperii*‘).“

14 Člen 7 te uredbe, naslovljen „Vročanje pisanj“, v odstavku 1 določa:

„Organ za sprejem sam vroči pisanje ali poskrbi za njegovo vročitev v skladu s pravom zaprošene države članice ali na poseben način, ki ga zahteva organ za pošiljanje, če je ta način združljiv s pravom te države članice.“

15 Člen 8 navedene uredbe, naslovljen „Zavrnitev sprejema pisanja“, določa:

„1. Organ za sprejem z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II pouči naslovnika, da lahko zavrne sprejem pisanja za vročitev v trenutku vročitve ali tako, da pisanje vrne organu za sprejem v enem tednu, in sicer če ni sestavljeno v enem od naslednjih jezikov ali mu ni priložen prevod v enega od naslednjih jezikov:

(a) jezik, ki ga naslovnik razume; ali

(b) uradni jezik zaprošene države članice ali, če je v tej državi več uradnih jezikov, v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev.

2. Če je organ za sprejem obveščen, da naslovnik zavrača prejem pisanja v skladu z odstavkom 1, o tem s potrdilom iz člena 10 nemudoma obvesti organ za pošiljanje ter vrne zaprosilo in pisanja, za katera se zahteva prevod.

3. Če je naslovnik zavrnil sprejem pisanja v skladu z odstavkom 1, se lahko vročitev pisanja naslovniku opravi tako, da se mu v skladu z določbami te uredbe vroči pisanje, ki mu je priložen prevod v jezik iz odstavka 1. V tem primeru je dan vročitve pisanja datum, na katerega se v skladu s pravom zaprošene države članice vroči pisanje, ki mu je priložen prevod. Kadar pa je treba v skladu s pravom države članice pisanje vročiti v določenem roku, se v zvezi s prosilcem upošteva dan vročitve začetnega pisanja, določen v skladu s členom 9(2).

[…]“

Nemško pravo

16 Člen 1092a Zivilprozessordnung (zakonik o civilnem postopku, v nadaljevanju: ZPO), naslovljen „Pravna sredstva v primeru nevročitve ali nepravilne vročitve evropskega plačilnega naloga“, določa:

„(1) Tožena stranka lahko predlaga razveljavitev evropskega plačilnega naloga, če ji evropski plačilni nalog

1. ni bil vročen ali

2. ji je bil vročen na način, ki ni v skladu z zahtevami iz členov od 13 do 15 [Uredbe št. 1896/2006].

Predlog je treba vložiti v enem mesecu od datuma, ko je tožena stranka izvedela ali bi lahko izvedela za izdajo evropskega plačilnega naloga ali za nevročitev. Če sodišče ugodi predlogu iz enega od razlogov iz prvega stavka, se evropski plačilni nalog razglasi za ničen.

(2) Če je sodišče ob vložitvi predloga v skladu s prvim stavkom odstavka 1 že razglasilo evropski plačilni nalog za izvršljiv v skladu s členom 18 Uredbe [št. 1896/2006] in če zdaj predlogu ugodi, razglasi izvršbo na podlagi plačilnega naloga za nedopustno. Tretji stavek odstavka 1 se uporablja smiselno.

(3) Odločitev se sprejme s sklepom. Zoper sklep ni pritožbe. Člen 1092, od (2) do (4), se uporabi smiselno.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

17 Amtsgericht Wedding (okrajno sodišče Berlin-Wedding, Nemčija), ki je predložitveno sodišče, je 4. januarja 2019 na predlog družbe Bulgarfrukt izdalo evropski plačilni nalog zoper družbo Oranzherii.

18 Bolgarski organ za sprejem je potrdil, da je bila vročitev tega naloga na podlagi Uredbe št. 1393/2007 opravljena 26. julija 2019. Vendar v tem potrdilu ni navedenega uporabljenega načina vročitve, temveč je v bolgarskem jeziku navedeno le: „[o]seba ni več na tem naslovu, v registru pa ni njenega naslova. Šteje se, da so odločbe […] pravilno vročene.“

19 Predložitveno sodišče, ki je predpostavljalo, da je bila vročitev veljavno opravljena, je 24. aprila 2020 na podlagi člena 18(1) Uredbe št. 1896/2006 evropski plačilni nalog razglasilo za izvršljiv.

20 Družba Oranzherii je po telefaksu z dne 1. marca 2021 vložila ugovor zoper evropski plačilni nalog in navedla, da je zanj prvič izvedela 24. februarja 2021 v okviru ukrepov izvršbe.

21 Ta družba je po tem, ko jo je predložitveno sodišče obvestilo o razpoložljivih pravnih sredstvih, z vlogo z dne 25. marca 2021 vložila pravno sredstvo na podlagi člena 1092a ZPO.

22 V zvezi s tem pravnim sredstvom zoper evropski plačilni nalog, ki je določen v členu 1092a ZPO, predložitveno sodišče najprej navaja dvom glede združljivosti tega člena 1092a ZPO s pravom Unije.

23 Nemška zakonodaja, ki sodišču, ki obravnava zadevo, nalaga, da razglasi ničnost evropskega plačilnega naloga, ki ni bil vročen ali ni bil pravilno vročen, naj bi bila namreč strožja od načel, ki izhajajo iz sodbe z dne 4. septembra 2014 eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144), v skladu s katero bi moral tak položaj povzročiti neveljavnost razglasitve izvršljivosti takega evropskega plačilnega naloga.

24 V zvezi s tem predložitveno sodišče meni, prvič, da člen 1092a(1) ZPO krši določbe členov 16 in 17 Uredbe št. 1896/2006, ker že vnaprej daje na razpolago pravno sredstvo, čeprav rok za vložitev ugovora zoper tak evropski plačilni nalog še ni začel teči.

25 Drugič, če bi tožena stranka po naključju izvedela za obstoj evropskega plačilnega naloga zoper njo in če bi vložila pravno sredstvo na podlagi člena 1092a ZPO, bi moralo sodišče, ki obravnava zadevo, končati zadevni postopek za evropski plačilni nalog, namesto da bi odredilo novo vročitev, ki bi povzročila pravne posledice iz členov 16 in 17 Uredbe št. 1896/2006.

26 Tretjič, pravno sredstvo iz člena 1092a ZPO bi lahko oviralo polni učinek te uredbe, katere namen je zagotoviti dobro delovanje notranjega trga z odpravo ovir za potek civilnih postopkov, ker tožeča stranka raje ne bi uporabila postopka za evropski plačilni nalog zaradi tveganja, da bi pravno sredstvo iz člena 1092a ZPO preprečilo učinek evropskega plačilnega naloga, ki bi ga pridobila.

27 Četrtič, načelo, ki naj bi izhajalo iz sodbe z dne 2. marca 2017, Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157), v skladu s katerim naj opustitev posredovanja obrazca, ki ga določa Uredba št. 1393/2007, ne bi povzročila neveljavnosti celotnega postopka vročanja, temveč bi moralo

sodišče, ki obravnava zadevo, tako opustitev odpraviti naknadno, naj bi veljalo tudi v okviru postopka za evropski plačilni nalog, ki je bil uveden z Uredbo št. 1896/2006 (sodba z dne 6. septembra 2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675).

28 Petič in zadnjič, navedenim preudarkom naj bi pritrjevalo tudi dejstvo, da Uredba (EU) 2020/1784 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (vročanje pisanj) (UL 2020, L 405, str. 40) odslej v členu 12(5) in (6) vsebuje določbe, ki omogočajo odpravo nepravilnosti vročanja, ne da bi te nepravilnosti povzročile ničnost vročanja v celoti.

29 Predložitveno sodišče se nato sprašuje o dejstvu, da mora sodišče, ki obravnava zadevo, kadar ugodi pravnemu sredstvu na podlagi člena 1092a ZPO, čeprav je evropski plačilni nalog že razglasilo za izvršljiv, na podlagi tega člena 1092a razglasiti za nedopustno tudi izvršbo na podlagi tega evropskega plačilnega naloga, česar posledica naj bi bila trajna ovira za to izvršbo, medtem ko naj bi bilo v primeru zgolj neveljavnosti razglasitve izvršljivosti evropskega plačilnega naloga mogoče, da bi ta zadnjenavedeni evropski plačilni nalog po veljavni vročitvi postal izvršljiv.

30 Nazadnje, to sodišče se sprašuje, ali lahko tožena stranka veljavno vloži ugovor zoper obstoječi plačilni nalog, preden ji je bil ta veljavno vročen, glede na to, da naj bi Sodišče v točki 49 sodbe z dne 4. septembra 2014, eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144), razsodilo, da se v takih okoliščinah postopek z ugovorom iz členov 16 in 17 Uredbe št. 1896/2006 ne uporablja.

31 Poleg tega navedeno sodišče pojasnjuje, da bi v primeru, da bi moralo opraviti novo vročitev v skladu z minimalnimi standardi iz te uredbe, toženo stranko opozorilo, da je treba iz previdnosti vložiti nov ugovor. Vprašanje, ali se lahko tožena stranka učinkovito brani pred evropskim plačilnim nalogom, pa ne more biti odvisno od negotovega dejavnika, povezanega z dobro voljo sodišča, ki obravnava zadevo.

32 V teh okoliščinah je Amtsgericht Wedding (okrajno sodišče Berlin-Wedding) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba Uredbo [št. 1393/2007] in Uredbo [št. 1896/2006] razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonski ureditvi, s katero se določa, da sodišče v okviru pravnega sredstva razglasi evropski plačilni nalog za ničen, če ta toženi stranki ni bil vročen ali ji ni bil pravilno vročen?

2. Če bi bil odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen: ali je treba navedeni uredbi razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonski ureditvi, s katero se določa, da se izvršba na podlagi evropskega plačilnega naloga razglasi za nedopustno, če plačilni nalog toženi stranki ni bil vročen ali ji ni bil pravilno vročen?

3. Če bi bil odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen: ali je treba Uredbo št. 1896/2006 razlagati tako, da tožena stranka, ki je seznanjena z izdajo evropskega plačilnega naloga, vendar ji ta še ni bil vročen ali ji še ni bil pravilno vročen, še ne more veljavno vložiti ugovora zoper ta nalog?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

33 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba določbe Uredbe št. 1896/2006 v povezavi z določbami Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, v skladu s katero mora sodišče, ki odloča o pravnem sredstvu zoper evropski plačilni nalog, kadar ta nalog toženi stranki ni bil vročen ali ji je bil vročen v nasprotju z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 Uredbe št. 1896/2006, ta nalog razglasiti za ničen.

34 Na prvem mestu je treba navesti, da iz uvodne izjave 9 in člena 1(1)(a) Uredbe št. 1896/2006 izhaja, da je njen namen z uvedbo postopka za evropski plačilni nalog poenostaviti, pospešiti in zmanjšati stroške sodnih postopkov v čezmejnih zadevah v zvezi z nespornimi denarnimi zahtevki (sodba z dne 15. septembra 2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, točka 20).

35 Ta poenostavljeni in enotni postopek ni kontradiktoren. Tožena stranka se namreč s tem, da je bil izdan evropski plačilni nalog, seznani šele, ko ji je ta vročen, in šele takrat je, kot je razvidno iz člena 12(3) Uredbe št. 1896/2006, poučena o možnosti, da tožeči stranki plača znesek iz tega naloga ali da zoper nalog vloži ugovor pri sodišču izvora (glej v tem smislu sodbo z dne 15. septembra 2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, točka 21 in navedena sodna praksa).

36 Namen te možnosti vložitve ugovora je nadomestiti to, da sistem, uveden z Uredbo št. 1896/2006, ne predvideva udeležbe tožene stranke v postopku za evropski plačilni nalog, tako da ji omogoča izpodbijati terjatev po izdaji evropskega plačilnega naloga (sodbi z dne 22. oktobra 2015, Thomas Cook Belgium, C-245/14, EU:C:2015:715, točka 28, in z dne 15. septembra 2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, točka 24 in navedena sodna praksa).

37 Posledica tega ugovora je končanje postopka za evropski plačilni nalog in neposreden prehod zadeve na redni postopek, in sicer bodisi na evropski postopek v sporih majhne vrednosti, določen z Uredbo (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (UL 2007, L 199, str. 1), ali na kateri koli ustrezen nacionalni civilni postopek, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se postopek v primeru ugovora konča (glej v tem smislu sodbi z dne 13. junija 2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, točka 31, in z dne 15. septembra 2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, točka 23).

38 Na drugem mestu je treba opozoriti, da je treba vsak evropski plačilni nalog, na katerega se nanaša Uredba št. 1896/2006, vročiti v skladu z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 te uredbe. V primeru kršitve teh minimalnih standardov bi bilo ravnovesje med cilji, ki jim sledi navedena uredba, in sicer hitrost in učinkovitost na eni strani ter spoštovanje pravice do obrambe na drugi, porušeno (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2014, eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144, točka 37).

39 V zvezi s tem je Sodišče razsodilo, da v primeru neobstoja vročitve, ki bi bila v skladu z navedenimi minimalnimi standardi, rok za vložitev ugovora ne začne teči, tako da je veljavnost postopkov, ki so odvisni od poteka tega roka, zlasti veljavnost razglasitve izvršljivosti iz člena 18 Uredbe št. 1896/2006, čeprav so se že začeli, vprašljiva (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2014, eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144, točka 43).

40 Na tretjem mestu, iz člena 1(1)(b) Uredbe št. 1896/2006 v povezavi z njeno uvodno izjavo 9 izhaja, da ta uredba ustreza „minimalnim standardom“, določenim, da se zagotovi prosti pretok evropskih plačilnih nalogov. Navedena uredba tako uvaja enoten instrument izterjave, ki upnikom in dolžnikom zagotavlja enake pogoje v celotni Evropski uniji, pri čemer določa uporabo procesnega prava držav članic za vsako procesno vprašanje, ki ga ta uredba izrecno ne ureja (glej v tem smislu sodbi z dne 13. junija 2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, točka 28, in z dne 15. septembra 2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, točka 28 in navedena sodna praksa).

41 Ker Uredba št. 1896/2006 ne določa ničesar glede morebitnih pravnih sredstev, ki so na voljo toženi stranki, kadar se šele po razglasitvi izvršljivosti evropskega plačilnega naloga izkaže, da ta nalog ni bil vročen ali ni bil vročen v skladu z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 te uredbe, ta procesna vprašanja v skladu s členom 26 navedene uredbe še naprej ureja nacionalno pravo (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2014, eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144, točki 46 in 47).

42 Na četrtem mestu, glede vprašanj v zvezi z vročitvijo evropskega plačilnega naloga, ki niso urejena z Uredbo št. 1896/2006, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba o njih po potrebi odločiti v skladu z Uredbo št. 1393/2007, ker člen 27 Uredbe št. 1896/2006 določa, da ta uredba ne vpliva na uporabo Uredbe št. 1348/2000, in ker je bila ta zadnjenavedena uredba razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 1393/2007, katere člen 25(2) določa, da se sklicevanja na Uredbo št. 1348/2000 štejejo za sklicevanja na Uredbo št. 1393/2007 (glej v tem smislu sodbo z dne 6. septembra 2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, točki 39 in 40).

43 V zvezi s tem je treba opozoriti, da Uredba št. 1393/2007 v členu 8(1) določa možnost naslovnika pisanja, ki se vroča, da zavrne sprejem tega pisanja, če ni sestavljeno v jeziku, za katerega se šteje, da ga razume, ali mu ni priložen prevod v takem jeziku (sodba z dne 2. marca 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, točka 49).

44 Zagotoviti namreč ni treba le to, da naslovnik pisanja dejansko prejme zadevno pisanje, temveč tudi to, da mu je omogočena seznanitev ter dejansko in popolno razumevanje smisla in obsega pravnega sredstva, vloženega proti njemu v tujini, tako da lahko učinkovito pripravi svojo obrambo in uveljavlja svoje pravice v državi članici izvora (sodba z dne 6. septembra 2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, točka 34 in navedena sodna praksa).

45 Da pa bi imela pravica do zavrnitve iz člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007 polni učinek, je potrebno, da je bil naslovnik pisanja pravilno obveščen o obstoju te pravice s standardnim obrazcem iz Priloge II k tej uredbi (glej v tem smislu sodbo z dne 2. marca 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, točki 53 in 54).

46 Sodišče je na podlagi tega sklenilo, da mora organ za vročanje v vseh okoliščinah, ne da bi imel pri tem diskrecijsko pravico, naslovnika pisanja obvestiti o njegovi pravici, da zavrne sprejem pisanja, pri čemer mora za to sistematično uporabiti ta standardni obrazec (glej v tem smislu sodbo z dne 6. septembra 2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, točka 38 in navedena sodna praksa).

47 Kadar se pisanje naslovniku vroči, ne da bi bil temu pisanju priložen navedeni obrazec, mora organ za sprejem tako opustitev odpraviti tako, da tega naslovnika nemudoma obvesti o njegovi pravici, da zavrne sprejem navedenega pisanja, tako da mu pošlje ta standardni obrazec (glej v tem smislu sodbo z dne 6. septembra 2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, točka 50 in navedena sodna praksa).

48 Sodišče je razsodilo, da opustitev priložitve standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 ne more povzročiti niti ničnosti pisanja, ki se vroča, niti ničnosti postopka vročanja, saj taka posledica ne bi bila združljiva s ciljem, ki se uresničuje s to uredbo, to je z določitvijo neposrednega, hitrega in učinkovitega načina pošiljanja pisanj med državami članicami v civilnih in gospodarskih zadevah (sodba z dne 6. septembra 2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, točka 49 in navedena sodna praksa).

49 Zato z nacionalno ureditvijo ni mogoče določiti, da je treba opustitev predložitve tega standardnega obrazca sankcionirati z ničnostjo, ne da bi se s tem kršila Uredba št. 1393/2007 (glej v tem smislu sodbo z dne 2. marca 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, točka 62).

50 Na vprašanja predložitvenega sodišča je treba odgovoriti ob upoštevanju teh preudarkov.

51 V obravnavanem primeru je iz ugotovitev predložitvenega sodišča razvidno, da vročitev, ki jo je opravil organ za sprejem, očitno ne spoštuje minimalnih standardov iz členov od 13 do 15 Uredbe št. 1896/2006, saj se je tožena stranka v postopku v glavni stvari z obstojem zadevnega evropskega plačilnega naloga seznanila šele ob izvršitvi tega naloga.

52 V zvezi s tem je iz sodne prakse, navedene v točkah 39 in 41 te sodbe, razvidno, prvič, da je treba razglasitev izvršljivosti takega evropskega plačilnega naloga šteti za neveljavno, in drugič, da nacionalno pravo ureja morebitna pravna sredstva, ki so na voljo toženi stranki, če se šele po tej razglasitvi izkaže, da ta nalog ni bil vročen ali da ni bil vročen v skladu z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 Uredbe št. 1896/2006.

53 V obravnavanem primeru nemško pravo v členu 1092a ZPO določa tako pravno sredstvo, v okviru katerega mora sodišče, ki obravnava zadevo, tak evropski plačilni nalog razglasiti za ničen.

54 Vendar tožena stranka, kadar ji evropski plačilni nalog ni bil vročen ali ji ni bil vročen v skladu z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 Uredbe št. 1896/2006, ni prejela potrebnih obrazcev, zlasti obrazca, ki vsebuje zadevni evropski plačilni nalog, in obrazca, s katerim je obveščena o pravici do vložitve ugovora zoper ta nalog, tako da ni bila pravilno obveščena o obstoju ali podlagi evropskega plačilnega naloga, ki je bil izdan zoper njo (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2014, eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144, točka 41).

55 Iz tega izhaja, da je treba neobstoj vročitve evropskega plačilnega naloga ali nespoštovanje minimalnih standardov iz členov od 13 do 15 Uredbe št. 1896/2006 razlikovati od položaja, v katerem naslovniku pisanja, ki se vroča, ni posredovan standardni obrazec iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, s katerim je ta naslovnik obveščen o njegovi pravici, da zavrne sprejem tega pisanja, če to ni sestavljeno v jeziku, za katerega se šteje, da ga razume, ali mu ni priložen prevod v ta jezik.

56 Čeprav mora organ za sprejem v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 47 in 48 te sodbe, opustitev predložitve tega standardnega obrazca odpraviti nemudoma in čeprav ta opustitev ne more povzročiti ničnosti, saj bi bil sicer ogrožen cilj, ki mu sledi Uredba št. 1393/2007, je treba ugotoviti, da se ta sodna praksa ne uporablja v primeru, v katerem nacionalno sodišče ugotovi ničnost evropskega plačilnega naloga, ki ni bil vročen ali je bil vročen v nasprotju z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 Uredbe št. 1896/2006, saj je taka razglasitev ničnosti v skladu s cilji zadnjenavedene uredbe.

57 Ko se namreč izpodbija zahtevek, ki je podlaga za evropski plačilni nalog, kar očitno velja, kadar tožena stranka vloži pravno sredstvo zoper izvršbo evropskega plačilnega naloga, katerega vročitev je nepravilna, se posebni postopek, ki ga ureja Uredba št. 1896/2006, ne uporablja več, saj so, kot izhaja iz člena 1(1)(a) te uredbe, cilji poenostavitve, hitrosti in zmanjšanja stroškov, ki jim sledi ta uredba, upoštevni le za nesporne zahtevke (glej v tem smislu sodbi z dne 4. septembra 2014, eco cosmetics in Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 in C-120/13, EU:C:2014:2144, točka 39, in z dne 13. junija 2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, točka 42).

58 V tem okviru okoliščina, da se tožena stranka z obstojem postopka za evropski plačilni nalog, katerega vročitev je nepravilna, seznani po naključju ali med izvršitvijo zadevnega plačilnega naloga, ter trenutek, ko tožena stranka izpodbija zahtevek, ki je predmet tega naloga, nista upoštevna, saj je to pravno sredstvo nujno vloženo, kot je razvidno iz sodne prakse, navedene v točki 39 te sodbe, še preden začne teči rok za vložitev ugovora iz člena 16(2) Uredbe št. 1896/2006.

59 Poleg tega uskladitev ciljev Uredbe št. 1896/2006, in sicer hitrosti in učinkovitosti na eni strani ter spoštovanja pravice do obrambe na drugi, omogoča ugotovitev, da mora tožeča stranka nositi morebitna tveganja, povezana z neobstojem vročitve ali z vročitvijo, ki ne spoštuje minimalnih standardov iz členov od 13 do 15 te uredbe.

60 Kot namreč izhaja iz člena 1(2) Uredbe št. 1896/2006, v skladu s katerim postopek za evropski plačilni nalog „tožeči stranki ne preprečuje, da bi vložila zahtevek […] v okviru nekega drugega postopka v skladu s pravom ene od držav članic ali s pravom Skupnosti“, je evropski plačilni nalog fakultativen postopek, ki ne nadomešča drugih obstoječih postopkov.

61 Poleg tega nobena določba Uredbe št. 1896/2006 načeloma ne nasprotuje temu, da v primeru zavrnitve vloge za evropski plačilni nalog zadevni upnik po potrebi uveljavlja svojo terjatev v okviru novega postopka za evropski plačilni nalog.

62 Glede na zgoraj navedene preudarke je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba določbe Uredbe št. 1896/2006 v povezavi z določbami Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, v skladu s katero mora sodišče, ki odloča o pravnem sredstvu zoper evropski plačilni nalog, kadar ta nalog toženi stranki ni bil vročen ali ji je bil vročen v nasprotju z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 Uredbe št. 1896/2006, ta nalog razglasiti za ničen.

Drugo in tretje vprašanje

63 Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo in tretje vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

64 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Določbe Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog v povezavi z določbami Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih in gospodarskih zadevah v državah članicah

je treba razlagati tako, da

ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, v skladu s katero mora sodišče, ki odloča o pravnem sredstvu zoper evropski plačilni nalog, kadar ta nalog toženi stranki ni bil vročen ali ji je bil vročen v nasprotju z minimalnimi standardi iz členov od 13 do 15 Uredbe št. 1896/2006, ta nalog razglasiti za ničen.

Podpisi